



Hallo Eindhoven!

Kijk maar even goed, want voor jullie staat een uitgeputte juryvoorzitter. Als ik een stripfiguur was geweest, dan had mijn bedenker mij nu getekend met de tong op de schoenen in een aura van rondspetterende zweetdruppeltjes. Eindhoven, wat hebben jullie het ons met jullie prachtige teksten ontzettend lastig gemaakt. Ik zeg 'ons' omdat ik tijdens het juryberaad gelukkig bij werd gestaan door twee literaire marathonlopers van het eerste uur. Sophie Kok, projectleider bij Het Literatuurhuis, en Maarten Buser, dichter en recensent. We hebben jullie teksten met veel plezier gelezen en daarna hevig gediscussieerd om te bepalen naar welke inzendingen het brons, zilver en goud zouden gaan.

Al vrij gauw werd ons duidelijk dat jullie er met gestrekt been in gingen. Jullie omarmden de fictie en jullie deden veel moeite om jullie verhalen van structuur te voorzien. Geen onbegrijpelijke plotwendingen en dus ook geen *what-the-fuck*-momenten bij de jury, jullie zijn gedegen verhalenvertellers. Wat ons trof was de vastberadenheid waarmee jullie je aan de verhaaldeeeën committeerden en de creatieve oplossingen die jullie bedachten om eventuele obstakels te lijf te gaan. Daar is lef en doorzettingsvermogen voor nodig, aan beide in regio Eindhoven geen gebrek.

Er zaten echter ook enkele verhalen tussen die net iets te dichtgetimmerd waren. Zo hadden we vaak al in de eerste alinea door waar de tekst naartoe werkte en er moet natuurlijk wel nog iets te raden blijven. Vergeet niet dat de lezer vaak hartstikke welwillend is om zich aan de regels van jouw verhaaluniversum over te geven; we voelen ons juist onderschat wanneer je te veel uitlegt.

Daarnaast kunnen we in deze regio absoluut niet aan de poëzie voorbijgaan. Die was van grote klasse en dat is ook in de top drie terug te zien. Jullie gedichten waren kleine taal- en vormexperimentjes die ons over het algemeen zeer goed bevielen. Pas wel op met grote woorden, poëzie hoeft niet alleen maar over liefde en dood te gaan. In alles, juist in het kleine en het alledaagse, zit een beeld, een gedicht, een verhaal.

Er is een tweetal inzendingen dat we graag eervol willen vermelden. We zagen in deze teksten absoluut een belofte, maar die belofte werd nog niet helemaal waargemaakt. We willen deze schrijvers aanmoedigen meer meters te maken, want talent hebben ze zeker.

De eerste eervolle vermelding gaat naar een tekst van een bijzonder jonge auteur. Ook in dit verhaal werd volmondig ja gezegd tegen de fictie. Het verhaal was aandoenlijk, maar had een donkere ondertoon en die combinatie sprak ons aan. Dat de schrijver het verhaal structureerde aan de hand van een liedje, vonden we een uitstekende vondst. Maar pas op dat de toon niet té naïef wordt, de stijl mag zeker nog wat strakker. Meters maken, dat is ons devies. Lieve **Elin ter Wal**, laat 'De oude komkommerman' een opmaat zijn en we hopen je volgend jaar terug te zien met nieuw werk.

De tweede eervolle vermelding gaat naar een tekst die eruit sprong qua thema en die zich waagde aan een stevig staaltje maatschappijkritiek. Deze schrijver maakte het zich niet makkelijk en koos ervoor een grimmige toekomst te beschrijven waarin de mensheid langzaam uitsterft. We bekijken deze ellende door de ogen van een robot. Zo'n perspectief is gedurfd en origineel. Soms vloog het verhaal uit de bocht en ook kwamen we inconsistenties tegen, maar daar tegenover staat dat in het verhaal goed gebruikt werd gemaakt van herhaling. Een eervolle vermelding voor het verhaal 'Model V356-G' van **Sander van Erve**.



Dan staat niets ons nog in de weg om de prijswinnaars bekend te maken. Zet jullie schrap voor de top drie van Write Now! Eindhoven 2019.

De derde prijs gaat naar een dichter die de taal voor zich liet werken. Soepeltjes, ja, haast nonchalant werd ons het ene rake beeld na het andere voorgeschoteld. Bonsaiboompjes werden onder kokendwaterkranen gezet, er woedde een bosbrand in iemands hoofd en een ander heeft een moedervlek in de vorm van een slecht geproportioneerde walvis op zijn rug. Hier is een dichter aan het woord die duidelijk veel poëzie leest en met behulp van die inspiratie een eigen stem probeert te vinden. Soms verslapt onze aandacht en gingen de gedichten net iets te lang door. *Kill your darlings* totdat alleen de allersterkste beelden overblijven. Gefeliciteerd **Elianne van Elderen** met de derde prijs!

De poëzie deed het zoals gezegd ontzettend goed in Eindhoven, want ook op de tweede plek vinden we een dichter die slimme en bij tijd en wijle grappige zinnen afleverde. Deze dichter verraste de jury bijvoorbeeld met een opsomming over de voordelen van kunstgras: 'het staat open voor sport, maar dwingt het niet af.' In zijn werk zagen we gelijkenissen met Lieke Marsman en Marieke Lucas Rijneveld, wat een mooi compliment is natuurlijk, maar ook een waarschuwing: zorg ervoor dat je voorbeelden niet te veel in je eigen gedichten doorklinken. We feliciteren **Hendrick de Pecker** met zijn tweede prijs!

Over de eersteprjswinnaar was de jury het unaniem eens. Deze tekst was sterk van begin tot eind. De schrijver liet alle details in dienst staan van het verhaal en bracht, zonder grote woorden te gebruiken, een interessante verhouding tussen een vader en zoon in beeld. Een van de juryleden prees met name de balans in deze tekst: het drama, een gevoel van ontheemd zijn, had als tegenwicht de humor, een zekere vorm van 'lulligheid' waarmee de personages werden geschetst. De jury voelde het aan alles: we hebben hier te maken met een verhalenverteller pur sang. Write Now! Eindhoven 2019 is gewonnen door **Corinne Heyrman** met het verhaal 'Gracias a la vida'.

Namens de jury van Write Now! Eindhoven 2019,

Lotte Lentjes - Juryvoorzitter
Sophie Kok
Maarten Buser